

Köszönöm a meghívást, nagyon jól esett. Sajnos az év végi hajsza megsokszorozza a tennivalókat, így sajnos nem áll módomban eleget tenni a meghívásnak.

Én úgy gondolom, hogy a nemzetközi szakszervezeti mozgalom egy elkötelezett tisztségviselő számára mindenek előtt egy olyan mélyről jövő indíttatás kell legyen, ami arra sarkall, hogy küzdjünk egy jobb világért. És semmit sem várunk el cserébe azért, amit teszünk.

Néha sok időt szentelünk saját életünkben arra, hogy a demokrácia kiteljesedjen, a szabadság és a béke győzzön a világban. Számomra ez a szakszervezetek munkáján keresztül valósul meg a vállalatoknál, ahol az esetek többségében nem megfelelően bánnak az alkalmazottakkal.

A nemzetközi mozgalom egyben egy esély arra, hogy olyan egyenes, őszinte, szerény embereket ismerjek meg, mint ti. Ti azt képviselitek, ami az EVDSZ, egy olyan szervezetet, amelyet jó, ha az ember maga mellett tud, amelyben az ember jól érzi magát.

Ezen a hétvégén, a Párizsban bekövetkezett borzalmas események után több tucat együttérzésről tanúskodó üzenetet kaptunk a világ minden sarkából, amelyekben a kollégák szolidaritásukról biztosítottak bennünket. Szívmelengető ez a Nemzetközi Szakszervezeti Testvériség főleg azért, mert nem csak a szavakban létezik. És nekem mindig ez adott erőt ahhoz, hogy tovább küzdjek.

1980-ban az EDF-GDF egyik részlegében voltam szakszervezeti titkár, majd a normandiai területi szervezet főtitkára. Most európai tanácsosi tisztséget töltök be a Föderációkban. De számomra mindig az volt fontos, hogy saját szintemen valamit én is tegyek a méltó létért síkraszálló emberek, férfiak és nők emancipációja érdekében.

Sok sikert kívánok a Taggyűlés és Konferencia munkálataihoz és testvéri üdvözlétemet küldöm az EVDSZ-ben szakszervezeti elkötelezettséggel működő kollégáknak.